

„Uväznený som a vyjsť nemôžem“

Nachádzame sa v období izolácie, väznenia. Sme v ňom, či už preto, že sme sami zasiahnutí chorobou COVID-19 alebo preto, že sa nachádzame v izolácii, ktorú nám nariadili vládne a zdravotnícke authority. **Sme v období karantény.** V Žalm 88, 9 čítame:

„Odohnal si mi známych... Uväznený som a vyjsť nemôžem“ (Ž 88, 9).

Obdobie, keď sme zavretí a nemôžeme vyjsť, je obdobím karantény.

Kto toto dopustil? Písmo nám na to dáva odpoveď. Keď vo svete vzrástlo zloba (Gn 6, 5 – 7), Boh rozhodol, že dopustí na zemi veľkú záplavu a Noemu povedal, aby postavil archu, v ktorej by sa zachránil (Gn 7, 1 – 5). Keď Noe dostaval archu, Noe vošiel dnu „ako mu prikázal Boh. A Pán zavrel Noema zvonku“ (Gn 7, 16). Tak Boh dopustil, aby sme aj my boli istú dobu „vo vnútri“.

Čo môžeme počas tejto situácie robiť? Žalm 57 hovorí:

„Zmiluj sa, Bože, nado mnou, zmiluj sa nado mnou, lebo sa k

tebe utiekam; v tieni tvojich krídel nachodím útočište, kým sa nepominú nástrahy“ (v. 2).

Áno, kým nepominú nástrahy, skryme sa v tôni jeho krídel; či už je nám to nariadené alebo to znášame z iného dôvodu, nestráčajme vieru a nádej.

V mysli sa nám môžu vynoriť mnohé otázky. Obavy o našu budúcnosť, ekonomická neistota – „čo budeme jesť, piť a čo si oblečieme“ (Mt 6, 31), strach, že prídeme o prácu, ako splatíme svoje pôžičky, a tak ďalej. Všetok tento strach nás môže priam ochromovať. A čo nám chce Boh povedať? V šiestej kapitole *Jánovho evanjelia* vidíme, ako Ježiš káže svojim učeníkom, aby oni dali jedlo zástupom, ktoré sa zhromaždili na púšti, aby ho počúvali. „Keď Ježiš zdvihol oči a videl, že k nemu prichádza veľké množstvo ľudí, povedal Filipovi: ‚Kde nakúpime chleba, aby sa títo najedli?‘ Ale to povedal len preto, že ho skúšal. Lebo sám vedel, čo urobí“ (v. 5 – 6). Z toho môžeme pochopiť, že Boh má v mysli odpoveď a riešenie ešte predtým, než príde kríza. Boh nás vedie cez túto krízu a pritom má už v mysli východisko z nej. Ak Boh na nás dopustí skúšku, dá nám aj riešenie. Aj na pandémiu ochorenia COVID-19 má Boh vo svojej múdrosti určite odpoveď, ktoré je pre naše obmedzené poznanie a ohraničenú múdrosť nepochopiteľná.

Boh má s touto situáciou tajomné plány. Pevne – ba až slepo – teda verme v jeho dokonalý plán a ešte väčšmi sa na neho

spoločnime. Boh má odpoveď na všetky otázky, obavy a starosti, ktoré nás momentálne ťažia. **Náš Boh sa nemôže dopustiť chyby. Kým nepominú nástrahy, uchýľme sa v tóni jeho krídel.** Oprime sa o jeho hrud', tak ako to urobil svätý Ján pri Poslednej večeri.

N
o
p
o
č
a
s
t
o
h
t
o
o
b
d
o
b

ia karantény sa môže v našom živote udiat ešte jedna nádherná vec. V zaneprázdnenom harmonograme našich životov, sme dňom i nocou zaneprázdnení mnohými vecami. No nedarí sa nám pritom sústrediť na isté dôležité otázky a problémy nášho života. Zriedkakedy si môžeme len tak sadnúť a premýšľať o tom, kto sme, kam smerujeme či aký zmysel a cieľ má náš život. Tento čas je časom, keď sa môžeme postaviť zoči-voči sebe samým, keď môžeme nazrieť do svojich srdc, aby sme ich zhodnotili a napravili sa. **Nie je to čas na to, aby sme cez otvorené okná hľadeli na vonkajší svet, ale aby sme sa za zatvorenými oknami a dverami obrátili k svojmu srdcu a našli si čas počúvať nášho Boha,** aby sme si uvedomili, čo odo mňa chce, aby sme preskúmali svoje cesty a spýtali sa seba samých, prečo by sme sa mali s druhými hádať, prečo by sme ich mali ponížovať,

prečo by sme mali byť pyšní a arogantní... Je mnoho otázok, ktoré si môžeme položiť, a byť pred Bohom a v jeho prítomnosti celkom úprimní. Zmŕtvychvstalí Spasiteľ sa zjavil učeníkom, zhromaždenými za zavretými dverami, a povedal im: „Pokoj vám“ (Jn 20, 19). Pán, ktorý je ten istý včera, dnes i naveky (Hebr 13, 8), naplní vaše srdcia svojím pokojom.

Všetci vieme aj o období „hibernácie“ či „zimného spánku“, ktorý využívajú niektoré zvieratá. Je to obdobie, v ktorom nekonajú žiadne činnosti a trávajú ho na pokojnom mieste. Po ňom však vyjdú s ešte väčším životom a energiou, aké mali predtým. Aj my sme teraz v takejto fáze zimného spánku. Pozitívne využívajme svoj čas, čerpajme viac sily od Pána a tiež sa modlime za všetkých, ktorí nemôžu prijať potrebnú liečbu, ktorí nemajú prístrešie a jedlo... Uchovávajme si ich všetkých vo svojom srdci a prosme Pána o jeho milosrdenstvo.

S vďakou pátrovi Daniela Poovannathila, správcu Karmelitánskeho exercičného domu v meste Trivandrum, ktorého kázňou som sa inšpirovala.